

Tarkoituksemme lähetysaarnajina

Vanhin D. Todd Christofferson

Uusien lähetysjohtajien seminaari, 2008

Mieti, mitä tapahtuu, kun lähetystyössä keskittyy lähetystyön tarkoitukseen, ja kuinka se eroaa siitä, mitä voi tapahtua, kun keskittyy ainoastaan lähetystyötehtävien suorittamiseen:

1) Jos lähetysaarnajia ohjaa tarkoitus, he opettavat ihmisiä tavalla, joka auttaa näitä todella ymmärtämään evankeliumia ja sitä, miksi ja kuinka tulee tehdä parannus. Jos lähetysaarnajat eivät keskity tarkoitukseensa, he saattavat opettaa pelkästään saadakseen opetettua tietyn määrän oppiaiheita viikossa. Siinä tapauksessa he yrittävät vain päästä oppiaiheen läpi sen sijaan että todella kuuntelisivat, mitä on tutkijan mielessä ja sydämessä, ja vastaisivat siihen. He jakavat tietoa sen sijaan että tarjoaisivat pelastusta. Tutkijalle (sekä lähetysaarnajalle) ne ovat kaksi aivan erilaista kokemusta.

2) Lähetysaarnajat, jotka unohtavat tarkoituksensa, saattavat "avata suunsa" ja ryhtyä etsimään opetettaviksi tiettyä määrää henkilöitä sen sijaan että pyrkisivät saamaan ja kuuntelemaan Hengen innoitusta voidakseen erottaa, kuka tuntee Hengen heidän puhuessaan. Etsimisessä keskitytään lukumääriin eikä mahdolliseen kääntymykseen.

3) Jos mielessä ei pidetä lähetystyön tarkoitusta, päiväkalenteri palvelee todennäköisesti vain aikataulu- ja tapaamiskalenterina. Mutta kun päällimmäisenä mielessä on lähetystyön tarkoitus, niin päiväkalenterista tulee väline, jolla varmistetaan, että ne asiat, joita tarvitaan halutun lopputuloksen saavuttamiseksi – jotta tapahtuisi kääntymys ja kaste – todella huomataan, muistetaan ja toteutetaan jokaisen yksittäisen tutkijan kohdalla. Muussa tapauksessa lähetysaarnaja lankeaa siihen ansaan, että hän pitää kiirettä menestyksensä mittarina.

4) Lähetysaarnaja, joka on sisäistänyt tarkoituksensa, odottaa innolla päivittäistä tilaisuuttaan kestitä itseään Jumalan sanalla, koska hänen tutkimisellaan on tarkoitus. Hän etsii vastauksia sekä tutkijoidensa sielun kysymyksiin että omiin sielun kysymyksiin. Hän etsii johdatusta siihen, kuinka opettaa ja johdattaa tutkijoita parannuksen polulla. Ilman tätä

tarkoituksen tunnetta lähetysaarnaja ei todennäköisesti ole yhtä innokas tutkimaan pyhiä kirjoituksia henkilökohtaisesti tai yhdessä toverinsa kanssa. Vaikka hän saattaa käyttää siihen vaaditun ajan, siitä puuttuu se palo, joka voisi myöhemmin innoittaa hänen opetustaan ilmoituksen ja profetian hengellä. (Ks. Alma 17:2–3; 43:2; OL 11:21, 25–26.)

5) Lähetysaarnaja saattaa rutiininomaisesti kutsua ihmisiä tulemaan kirkkoon, koska hän uskoo, että juuri sitä lähetysaarnajien on tarkoitus tehdä. Mutta kun lähetystyön tarkoitus palaa lähetysaarnajan sydämessä, hän ymmärtää, että tutkijan on välttämätöntä osallistua kirkon toimintaan, jotta hänessä kasvaisi vahvempi halu mennä kasteelle ja luoda pohja sille, että kestää evankeliumin liitossa loppuun asti. Kun lähetysaarnaja pitää mielessään tuon lopullisen tarkoituksen, hän tuntee suurempaa tarvetta esittää kutsun tulla kirkkoon ja hän selittää eri tavalla sen, miksi on tärkeää osallistua lepopäivän jumalanpalvelukseen ja mitä myöhempien aikojen pyhien sunnuntain jumalanpalveluksissa voi odottaa tapahtuvan. Tällöin myös hänen sanoistaan välittyvässä hengessä on sitä suostuttelevaa voimaa, joka muutoin puuttuisi.

Älkää unohtako julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* ensimmäistä lukua ja sen sisältämää kysymystä: "Mikä on tarkoitukseni lähetysaarnajana?" Kun lähetysaarnajat ovat sisäistäneet tarkoituksen tuoda ihmisiä Kristuksen luokse palautetun evankeliumin periaatteiden ja toimitusten avulla, he ymmärtävät, että lähetystyö ei ole ohjelma vaan se on työtä – Isän, Pojan ja Pyhän Hengen työtä. He ymmärtävät, etteivät he ole myyntimiehiä tai korjaajia, vaan jumalallisesti valtuutettuja ja tehtävän saaneita vanhurskauden opettajia. He ymmärtävät, että maailma voi saada osakseen sovittavan armon ja pelastuksen ainoastaan heidän ja heidän edustamansa kirkon – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon – kautta. He ymmärtävät, mistä heissä ja tässä työssä on kyse, ja silloin he ovat Isänsä asialla. Aivan kuten Moosian pojat, he opettavat "Jumalan voimalla ja valtuudella" (Alma 17:3).

Keskustelukysymyksiä

1. Kuinka lähetysaarnaja voi päätellä, ohjaako lähetystyön tarkoitus hänen tekojaan?
2. Millä tavoin lähetystyön tarkoitukseen keskittyminen voisi vaikuttaa siihen, kuinka suoriudut lähetystyön päivittäisistä tehtävistä?
3. Kuinka viimeinen kappale auttaa sinua ymmärtämään lähetysaarnajan työn iankaikkisen luonteen?